

Închinarea în secolul 21: „În duh și în adevăr” și „Plăcută lui Dumnezeu” (15)

O analiză critică a Hillsong Church

SoundWords

Online începând de la: 05.07.2021, Actualizat: 05.07.2021

© SoundWords 2000–2020. Toate drepturile rezervate.

Toate articolele sunt prevăzute pentru folosirea exclusiv personală. Ele pot fi distribuite și fără cererea permisului de distribuire. Sunt interzise orice forme de multiplicare în scopuri comerciale. Publicarea pe alte pagini de internet este permisă numai cu acceptul redacției noastre.

Introducere

Am dori să oferim aici câteva informații de fond despre Hillsong Church. În domeniul cântărilor-Worship, Hillsong Church este cunoscută de majoritatea oamenilor și ea dă tonul în această privință. Hillsong Church a găsit deja mulți imitatori. De aceea dorim să ne ocupăm cu acest grup puțin mai intensiv. Este posibil ca un argument sau altul să fie repetat în această parte, deoarece această analiză a fost publicată mai întâi independent de această carte.

Vă prezentăm aici impresiile noastre culese dintr-o mulțime de articole, videoclipuri și mesaje de la Carl Lentz și Freimut Haverkamp, doi dintre cei mai influenți pastori ai Hillsong Church. Biblia cere fiecărui creștin veghetor să evalueze ceea ce aude. Apostolul Pavel cerea credincioșilor din Corint: „Judecați voi ce spun” (1. Corinteni 10.15) și: „doi sau trei profeți să vorbească, iar ceilalți să judece” (1. Corinteni 14.29).

Date despre Hillsong Church

„Church”, așa cum o numesc cunoscătorii, a fost fondată în 1983 în Sydney, Australia, de Brian și Bobbie Houston - la acea vreme sub un alt nume - și are între timp biserici-fiice în întreaga lume.¹ Site-ul relinfo.ch scrie:

Hillsong Church este o fuziune din 1999 a *Hills Christian Life Centre*, fondat în 1983 de cuplul Houston, și *Sydney Christian Life Centre*, fondat de Frank Houston. Membrii fondatori sunt pastorul William Francis „Frank” Houston, fiul său Brian Houston și soția sa Bobbie Houston.²

În Germania și Elveția există baze în Berlin, Düsseldorf, Konstanz, München, Zurich și Geneva. Filiala germană face parte din „Bund freikirchlicher Pfingstgemeinden”.

Tatăl lui Brian Houston a fost acuzat în 1999 de abuz sexual asupra unor băieți minori și, de atunci, a fost exclus doar din slujba de predicator. Cuplului Brian și Bobbie Houston li se reproșează lipsa unei prelucrări cu adevărat coerente a acestui incident până în prezent. Aici apar câteva întrebări pentru creștinul atent. Cum poate fi această „Church” o lucrare a lui Dumnezeu? Cineva se află în fruntea unei biserici pentecostale, proclamă „semne și minuni” timp de ani de zile, practică așa-numitele „daruri spirituale”, face „vindecări și eliberări”, „distribuie Duhul lui Dumnezeu” - și apoi exact această persoană se dovedește a fi cineva care practică pedofilia. Putem crede cu adevărat că Duhul Sfânt se află în spatele acestei mișcări? Este adevărat că păcate grave se întâmplă chiar și în rândul oamenilor „evlavioși”, dar atunci când acestea sunt descoperite, răul trebuie scos din rândul credincioșilor (compară cu 1. Corinteni 5.13). Păcatele ar trebui să fie mărturisite fără cruțare, judecate și să fie tratate conștiincios, astfel încât să nu existe nici o urmă de îndoială că s-a făcut totul pentru a aborda în mod adecvat suferința victimelor, astfel încât acestea să experimenteze o vindecare adevărată și să fie capabile să ierte ele însele din inimă.

Răspândirea

„Church” se răspândește pe scară largă, în principal prin așa-numita muzică Hillsong-Worship, printr-un program de televiziune propriu, diverse conferințe, apariția foarte profesionistă în social media și prin Colegiul Hillsong din Australia. Cântece individuale sau chiar albume întregi intrau în mod regulat în topurile australiene (laice). Este inutil să mai spunem că banii joacă un rol important aici, și „Church” este un model de afaceri de foarte mare succes. Vizitatorii își exprimă mai des uimirea pe internet cum o mare parte din timpul slujbei este dedicată strângerii de donații și apelurilor pentru donații sau chemării la cumpărarea anumitor cărți ale liderilor Hillsong.³

Serviciile divine

Serviciile divine nu au loc într-o biserică convențională, ci în săli imense și amintesc de concertele rock obișnuite în ceea ce privește ambianța exterioară. Există o scenă, iar pastorul seamănă cu un star rock tatuat care este aclamat atunci când urcă pe scenă. Există efecte de iluminat foarte profesionale, sisteme de ceață și fluxuri video; în colț există tobe voluminoase și alte instrumente muzicale; muzica este puternică și complet adaptată lumii necreștine. Vizitatorii relatează că introducerea și timpul de închinare durează o oră bună, iar apoi predica propriu-zisă nu durează mai mult de 35 de minute și, potrivit lui Brian Houston, nu ar trebui să dureze mai mult.⁴ Practic, nu există bariere pentru cei care nu sunt familiarizați cu biserica. Sala este în semiîntuneric, iar serviciul este un amestec de Event profesional și spectacol. Totul este puternic emoțional și orientat spre simțuri. O pagină de internet scrie:

Accentul este pus pe sentimente entuziaste și pe dorința după o „străpungere” spirituală cu experiențe emoționale religioase deosebite.⁵

Desigur, emoțiile fac parte din viața noastră și nu este nimic greșit în ceea ce privește sentimentele generate spiritual. Cu toate acestea, emoțiile nu ar trebui să fie în prim-plan sau să domine asupra tuturor celorlalte lucruri. Biblia ne îndeamnă în multe locuri să nu ne îmbătăm, ci dimpotrivă, să fim cumpătați și treji (compară cu 1. Petru 4.7; Efeseni 5.18,19; 2. Timotei 1.7; 4.5). În plus, nu trebuie să existe nicio suspiciune de manipulare, deoarece creierul este influențat de anumite ritmuri. Roger Liebi vorbește într-o prelegere despre faptul că, prin intermediul bătăilor motorii-ritmice de tobe, starea de veghe a creierului este decuplată și există o percepție diminuată a spațiului și a timpului; gândirea critică este, de asemenea, decuplată.⁶ Credința nu este un sentiment, ci se bazează pe faptele credinței.

Învățătura Hillsong Church

Este aproape imposibil să obții prin intermediul internetului declarații clare ale „Church” cu privire la învățătura ei. În crezul⁷ „Church” se pot găsi cel puțin câteva afirmații; însă acestea sunt scrise într-un mod atât de general încât prea multe nu se pot afla, deși și acest crez poate fi clasificat în mod clar ca fiind carismatic și sugerează, de asemenea, o falsă „evanghelie a prosperității”. Se predică într-adevăr abținerea de la sex înainte de căsătorie, dar nu trebuie să se teamă de consecințe dacă însă o fac. De asemenea, persoanele care își trăiesc homosexualitatea sunt binevenite în „Church”, chiar dacă nu li se recomandă acest lucru; doar că funcțiile de conducere nu sunt posibile în acest caz.

Învățăături carismatice speciale

O clasificare doctrinară este, prin urmare, foarte dificilă. Cu toate acestea, este clar că aici sunt reprezentate toate învățăturile carismatice speciale în domeniul vorbirii în limbi, al vindecărilor și al miracolelor - nu în ultimul rând, este afiliată și la „Federația Bisericilor Penticostale Libere”, iar „predicatorul vedetă” din New York, Carl Lentz, are legături cu Gospel Forum din Stuttgart, extrem de carismatic. În mărturisirea de credință a Bisericii Hillsong ea se declară de partea „darurilor spirituale” carismatice, care în practicarea lor sunt în parte foarte diferite de „darurile spirituale” biblice.

Hillsong College

Când citim pe internet relatări despre Hillsong College, acolo se spune concordant că nu este atât de mult o școală biblică sau de predare a teologiei în adevăratul sens al cuvântului, ci mai mult o școală de viață sau de formare a caracterului; un student vorbește despre o „școală de conducători”⁸. Un alt student „a descris educația ca fiind o școală de caracter care transmite puține cunoștințe academice”⁹. Cu toate acestea, în cadrul acestui colegiu se poate obține un master în teologie, arte sau leadership; alte specializări includ dansul, muzica Worship și mass-media.

Lipsa elementelor de predică

Deși Hillsong Church este o mișcare de masă și se poate aștepta ca mulți străini de biserică și necreștini să participe săptămânal, în mod surprinzător se predică foarte puțin despre pocăință, păcat, convertire, ascultare, judecată sau chiar iad. Cel puțin în crezul „Church”, păcatul este încă descris ca fiind elementul de separare dintre Dumnezeu și om și se vorbește despre faptul că păcatul trebuie mărturisit pentru a primi iertare și viață nouă.

Nu am putut, desigur, să trecem prin toate materialele de pe internet, dar nu am observat nici măcar o singură predică pe această temă, iar în multitudinea de prelegeri pe care le-am ascultat noi înșine, descoperirea și condamnarea păcatului și un apel clar la pocăință nu au jucat niciun rol. De obicei, era vorba mai mult despre cum să trăiești o viață mai bună și mai decentă sau cum să-ți stăpânești mai bine viața, dar nu despre ceea ce separă cu adevărat o persoană de Dumnezeu și despre ceea ce era nevoie pentru a depăși această separare. Se vorbește despre iertare și, de asemenea, despre o „decizie pentru Isus”, dar nu se spune nimic despre ceea ce implică o convertire reală (cel puțin nu în mod public în predici; nu putem decât să sperăm cu bunăvoință că acest lucru face parte din activitatea de consiliere).

Este de temut că această „Church” produce mulți creștini de formă, care niciodată nu au învățat să-și recunoască în profunzime propria păcătoșenie, să se despartă de lume și să ia crucea lui Hristos. Potrivit cu Galateni 6.14 luarea crucii lui Hristos constă în a considera lumea ca fiind răstignită și în a nu mai aștepta nimic de la ea, pentru că ea nu va confirma cu aplauze modul meu de a fi ucenic: „Dar departe de mine să mă laud cu altceva decât cu crucea Domnului nostru Isus Hristos, *prin care lumea este răstignită față de mine, și eu față de lume*”. La Hillsong Church, însă, se are impresia că se conformează lumii ori de câte ori se

poate.

Evanghelia bunăstării

În Hillsong Church se spune adesea că Dumnezeu vrea ca nouă să ne meargă bine, ca noi să ne bucurăm de viață și să fim sănătoși, dar în Noul Testament nu citim nimic despre așa ceva; dimpotrivă, se spune că „toți care doresc să trăiască cu evlavie în Hristos Isus vor fi persecutați” (2. Timotei 3.12) și: „Dacă M-au persecutat pe Mine [Hristos], și pe voi vă vor persecuta” (Ioan 15.20). Pavel a scris: „Suferă răul împreună cu Evanghelia, potrivit puterii lui Dumnezeu” (2. Timotei 1.8).

Suntem chemați să ne aducem trupurile ca jertfă plăcută lui Dumnezeu (Romani 12.1), însă acest lucru constă tocmai în a nu ne „conforma veacului acestuia [lumii acesteia]” (Romani 12.2), așa cum se spune doar un verset mai departe, despre acest lucru nu auzim și nu citim nimic în „Church”.¹⁰ Apropo: Acest lucru ar contrazice complet ceea ce se arată aici; tocmai s-a conformat lumii. Biserica ar trebui într-adevăr să fie în mijlocul acestei lumi, dar ea nu trebuie să fie nici *din* lume, și nici lumea nu trebuia să fie *în* biserică (compară cu Ioan 15.19; 17.14,16). În multe predici, ascultătorii sunt îndemnați să se bucure de viață, dar nu li se spune niciodată că binecuvântările pământești nu corespund chemării cerești a creștinului (compară cu Efeseni 1.3; Evrei 3.1) și că poate fi chiar periculos dacă punem prea mult accent pe lucrurile pământești:

Filipeni 3.18,19: Pentru că mulți, despre care v-am spus deseori și spun și acum plângând, umblă ca vrăjmași ai crucii lui Hristos, al căror sfârșit este pieirea, al căror Dumnezeu este pântecul, și gloria le este în rușinea lor, care gândesc cele pământești.

Dacă nu se predică crucea cu toate consecințele ei, nu te prezinți atunci ca „vrăjmaș al crucii”?

Forma predicii

Predicile sunt foarte bine pregătite, puternic orientate emoțional și aproape perfecte din punct de vedere retoric; nu de puține ori ele conțin morală cu adevărat importantă, profund creștină. Acest tip de prelegere este cunoscut în domeniul laic doar de către vorbitori profesioniști și antrenori motivaționali, după cum atestă chiar și observatorii necreștini.¹¹ Lumea știe foarte bine cum să emoționeze și să manipuleze oamenii până la punctul de a vinde chiar și unui eschimos un frigider. Rămâne de bănuț că aceste mijloace retorice sunt folosite în mod deliberat. Unora dintre vorbitorii pe care i-am ascultat nu vrem să le negăm o anumită sinceritate în aceste chestiuni; ei vor pur și simplu să „scoată ce e mai bun” pentru Domnul, iar în acest caz - din punctul lor de vedere - nu rareori scopul justifică mijloacele.

Cu toate acestea, oricine îi critică pe predicatorii acestei „Church” ar trebui să se oprească o clipă pentru a vedea dacă ei înșiși sunt dispuși să studieze Scripturile cu atâta sârguință în liniște înaintea Domnului încât să fie capabili să slujească și în propria biserică, sau dacă nu au darul pentru o slujire a Cuvântului, cel puțin slujesc cu atâta devotament cu darul lor dat de Dumnezeu. Sunt multe de învățat din devotamentul predicatorilor Hillsong. Sunt incredibil de

dornici să ajute cu adevărat oamenii și, de asemenea, să ofere ceva cu care toată lumea poate face ceva. Ei nu vorbesc peste capul oamenilor, iar mesajul are legătură cu viața oamenilor. Cu siguranță că poți critica stilul și o parte din conținutul Bisericii Hillsong, dar dacă ești într-o biserică în care o predică este în mod regulat scuturată din mânecă sau crezi că îți se bagă în gură ceea ce trebuie atunci când te afli la amvon, ar trebui să fii foarte atent cu criticile și să te mai uiți o dată în oglindă.

Cu toate acestea, noi credem că dovezile biblice sunt clare: „Dumnezeu nu ne-a dat un duh de timiditate, ci de putere și de dragoste și de *chibzuință*” (2. Timotei 1.7). Așadar Duhul lui Dumnezeu nu conduce la nici o formă de nebăgare de seamă sau la o stare de delir emoțională și manipulatoare, ci la o acțiune chibzuită, conformă cu rațiunea și cu bunul simț¹². Dar toate acestea sunt cu greu posibile în atmosfera excesiv de emoțională a unui serviciu Hillsong.

Predicile sunt antrenante și, de asemenea, vorbesc despre o convingere și un entuziasm autentic pentru cauza Domnului. Acest tip de entuziasm și convingere interioară este contagios și cu siguranță este ceea ce lipsește în creștinismul consacrat. Predicatorii dau o impresie sinceră și autentică, iar acest lucru îi atrage în special pe tineri. În acest domeniu cu siguranță se pot învăța unele lucruri de la Hillsong Church, deși ei exagerează cu răceala lor și, de multe ori, se manifestă ca o intimitate agasantă.

De ce pleacă atât de mulți tineri din cercurile care se presupune că sunt mai credincioase Bibliei? Nu cumva de multe ori pentru că tinerii nu mai pot vedea în generația mai în vârstă că ea încă îl urmează pe Domnul cu bucurie, devotament și entuziasm (cel puțin la marea majoritate)? Nu există într-adevăr o dorință profundă pentru un creștinism real, adevărat, care s-a pierdut adesea în cercurile consacrate? Se poate foarte bine ca Hillsong Church să nu fie o alternativă biblică, dar când tinerii aleargă în masă la aceste evenimente, nu ar trebui să dăm vina doar pe o presupusă lipsă de spiritualitate a tinerei generații, ci să fim pregătiți să ne privim pe noi înșine în oglindă. Unde avem poate nevoie să ne revitalizăm pe noi înșine sau ca biserică locală și să ne reînnoim devotamentul față de Domnul?

Predicatorii vorbesc limba tinerilor, fac glume, sunt tatuați, acordă importanță hainelor lor și modului în care sunt primiți de public. Niciun detaliu nu este lăsat la voia întâmplării aici. Răceala (sobrietatea) nu este accidentală, ci dorită în mod deliberat. Dar sunt aceste lucruri cu adevărat în armonie cu sfințenia lui Dumnezeu? Nu cumva lucrurile sfinte ale lui Dumnezeu devin astfel profane (lumești, obișnuite)? Unde sunt seriozitatea demnă și frica de Dumnezeu, care ar trebui să fie imprimată în tot ceea ce facem? Din păcate, toate aceste lucruri nu sunt în armonie cu Biblia. Apostolul Pavel le spune credincioșilor din Corint:

- **1. Corinteni 2.1,4:** Și eu, când am venit la voi, n-am venit *cu superioritatea cuvântului sau a înțelepciunii, vestindu-vă* mărturia lui Dumnezeu. ... și cuvântul meu și predicarea mea *nu stăteau în cuvintele convingătoare ale înțelepciunii*, ci în dovada Duhului și a puterii.
- **1. Corinteni 2.12,13:** Dar noi am primit nu duhul lumii, ci Duhul care este de la Dumnezeu, ca să cunoaștem lucrurile care ne-au fost dăruite de Dumnezeu: despre care și vorbim, nu în cuvinte *învățate prin înțelepciune omenească*, ci în cele *învățate prin*

Duhul, explicând cele spirituale prin mijloace spirituale.

- **2. Corinteni 11.6:** Dar chiar dacă sunt *simplicii în vorbire*, totuși nu și în cunoștință, ci, în orice, arătând adevărul în toate, față de voi.
- **2. Corinteni 10.10:** Pentru că epistolele lui, se spune, sunt cu greutate și cu putere; dar *prezența trupului lui, slabă, și vorbirea lui, de disprețuit.*

Rolul bărbaților și al femeilor în biserică nu este gândit în mod biblic, așa cum, din păcate, este acum în multe cercuri non-carismatice; deci acest punct nu este tipic pentru Hillsong Church. Există nenumărate predici ținute și de femei; problema acoperirii capului este, desigur, la fel de puțin importantă ca și cea a neacoperirii bărbatului. Unul dintre pastorii Hillsong Church, Phil Dooley, a predicat la Konstanz purtând o șapcă hipi cu părul lung și blond (compară cu 1. Corinteni 11).¹³

La cine se adresează?

Hillsong Church se adresează în general doar generației tinere. Aceasta este o dovadă clară că nu este vorba despre o „Church” biblică în care tinerii și bătrânii vor să trăiască alături pentru gloria lui Dumnezeu, în care generația tânără are modele după care să se orienteze și în care învață să fie grijulii unii cu alții. Faptul că aici se ajunge doar la tânăra generație se datorează cu siguranță și faptului că muzica este foarte mult în prim-plan.

Însușirile muzicii Hillsong

Muzica Hillsong Church este de fapt produsul de prezentare. Creșterea „Church” se datorează în primul rând muzicii Hillsong. Aici se compun permanent cântece noi, care ajung chiar și în cercurile conservative ale creștinismului. Nu se pot deosebi de muzica laică prin faptul că, așa cum am menționat mai sus, ocupă adesea primele poziții în topurile laice din Australia. În prezent, există din ce în ce mai multe Praise-&-Worship-Events după modelul Hillsong, care fie că prezintă cântecele Hillsong, fie cântece similare. De obicei, aceste cântece nu au o profunzime spirituală deosebită, de aceea se pot găsi destul de rar adevărate gafe doctrinare. Acestea se caracterizează prin multe repetiții și melodii repetitive, care funcționează adesea pe principii foarte asemănătoare: Se începe foarte încet, cu puține instrumente, devine din ce în ce mai tare cu tot mai multe instrumente, pentru ca apoi să devină din nou mai liniștit cu tot mai puține instrumente. Se știe foarte bine de efectul pe care această metodă îl are asupra psihicului uman.¹⁴

Aceste cântece sunt prezentate sub forma unui concert rock laic normal. Participanții sunt astfel transportați într-o stare de extaz, asemănătoare cu starea de ebrietate, care este considerată de obicei ca fiind prezența lui Dumnezeu. Tinerii sunt deosebit de receptivi la acest lucru. De multe ori ei nu știu că aceste stări se produc și în concertele rock laice; totuși, aici se vorbește mai degrabă de o anumită „magie a momentului” (*Magic Moments*).

În anul 2019, în revista creștină *pro* a apărut un articol potrivit căruia unul dintre muzicienii de frunte ai mișcării Hillsong „și-a pierdut credința”. El a scris numeroase cântece pentru Hillsong Music și a fost responsabil de conducerea muzicală a Hillsong Church.¹⁵

Muzica în serviciul divin

Muzica joacă un rol foarte important în serviciile divine Hillsong. Adesea ea ocupă mai mult spațiu decât predica propriu-zisă și chiar și în timpul predicii se poate auzi acompaniamentul de pian pe fundal. Totul este conceput pentru a emoționa oamenii și pentru a-i câștiga.

Când ne gândim că în epistolele Noului Testament nu există nici măcar o singură menționare directă a unui instrument muzical în biserică și că, chiar și în slujba Templului din Vechiul Testament, doar trei instrumente alese jucau un rol (compară cu 1. Cronici 25.1), și că doar marele preot intra în Locul Preasfânt o singură dată pe an, și asta *nu fără sânge* (nu cu muzică care îți taie urechile!), și când ne gândim, de asemenea, că astăzi avem cu toții „intrare liberă în Locul Preasfânt [cel mai dinăuntru] *prin sângele lui Isus*” (Evrei 10.19) - atunci este greu de înțeles de ce Hillsong Church este de părerea că intrarea în cea mai sfântă prezență a lui Dumnezeu cu muzică rock zgomotoasă este calea cea mai bună de urmat.

Înțelegerea închinării

Muzica Hillsong este cel mai adesea asociată cu cuvântul „Worship” (închinare). Când însă ascultăm¹⁶ predici pe tema „Worship”, atunci lipsește o explicație a ceea ce înseamnă în primul rând închinarea/Worship. Se poate, desigur, să se amintească uneori un gând suplimentar, așa cum explică Freimut Haverkamp în videoclipul amintit, și anume că trebuie să ne oferim trupul ca jertfă plăcută lui Dumnezeu (compară cu Romani 12.1). Cu toate acestea, nu am găsit nicio predică despre închinarea adevărată și nici nu este clar exprimat nucleul închinării adevărate în cântecele Hillsong-Worship. Din nefericire, aceasta nu este o problemă specifică Hillsong, ci, de fapt, nu se vede ca problemă nici în mare parte din creștinătate.

În primul rând, închinarea nou-testamentară este mai mult decât o atitudine interioară sau un lucru interior pe care cineva îl poate aduce acum înaintea lui Dumnezeu *în orice loc*, spre deosebire de slujba din Templul iudaic din Ierusalim, așa cum interpretează Freimut Haverkamp textul din Ioan 4. Ioan 4 spune că trebuie să ne închinăm Tatălui în *duh și adevăr*. Acest lucru se află acolo tocmai în contrast cu închinarea din Vechiul Testament, care era îndreptată mai ales către omul natural *în carne și oase*. Totul a fost orientat spre omul natural care să fie capabil să facă această închinare: era ceva pentru simțurile omului (vedere, auzire, mirosire, simțire), veșminte prețioase, jertfe vizibile, cortul sau Templul. Toate acestea sunt în opoziție cu închinarea „în duh”. Omul nou este un om spiritual, ceresc; născut din nou din apă și din *Duh*, el aduce jertfe spirituale într-un templu spiritual (compară cu 1. Petru 2.5; Efeseni 2.22; 1. Corinteni 15.45-49). În închinarea nou-testamentară, accentul este pus pe ceea ce se întâmplă în *duhul* nostru sau „*în duh*” și este exprimat prin aceea că noi medităm asupra adevărului așa cum el ne-a fost transmis în Noul Testament.

Accentul nu mai este pus pe lucruri exterioare (cum ar fi un Templu vizibil și jertfe vizibile), dar tocmai asta este ceea ce muzica Hillsong reintroduce prin ușa din spate. Într-adevăr nu se introduce un templu vizibil sau jertfe, dar se oferă omului în carne un spectacol „bun” ; se apelează în mod deliberat la toate simțurile care sunt plăcute omului natural în starea lui

naturală fără Dumnezeu. În loc de a preocupa duhul cu gânduri profunde despre gloria Fiului în jertfa Sa, în învierea Sa și în glorificarea Sa la dreapta lui Dumnezeu, se iau texte simple, ca niște mantră (formule magice), care nu de puține ori se referă doar la nevoile omului. Și dacă câteodată este inclusă o cântare de închinare, aceasta îl glorifică pe Dumnezeu ca Dumnezeu-Creator. Aceasta din urmă nu este greșită și a fost o parte esențială a închinării lui Dumnezeu în Vechiul Testament, dar este departe de revelația Noului Testament despre ceea ce este închinarea în esența sa cea mai profundă. În acest caz, *urechea* este servită cu melodii antrenante, iar *ochiul* de persoane¹⁷ devotate și atrăgătoare pe scenă care ating emoțional *simțurile* noastre, în loc ca gândurile noastre să se preocupe cu Domnul.

Ce stă în centru?

Se poate vorbi cu adevărat că Domnul Isus este singurul centru al unui astfel de eveniment (compară cu Matei 18.20)? Atunci când o formație este sărbătorită, aplaudată și aclamată ca niște vedete pop, este acesta cu adevărat locul în care Domnul Isus a promis că va fi „în mijloc” (compară cu Matei 18.20), când de fapt nu El este în centru, ci omul? Aceasta nu este tocmai închinarea în Duh, în care omul cu abilitățile sale naturale este în centrul atenției pe o scenă, oricât de mult s-ar afirma că slava aparține doar Domnului. Dacă am studia exemplele din Vechiul Testament, am vedea care ar trebui să fie punctul central al unui serviciu divin. Apoi, cât de bună a fost „închinarea” într-un astfel de serviciu divin se datorează de obicei performanței celor care erau în centrul atenției pe scenă. În timp ce centrul unui serviciu divin plăcut lui Dumnezeu se află în „performance” singurei jertfe adevărate pe care a adus-o Domnul Isus.

Care închinare este plăcută lui Dumnezeu?

Trebuie să fim atenți la referințele din Noul Testament care ne explică ce este „închinarea plăcută lui Dumnezeu” (1. Petru 2.5). Închinarea (Worship) din Vechiul Testament este strâns legată de slujirea preoțească și servește ca o carte ilustrată pentru închinarea din Noul Testament. Când ne gândim la ceea ce Dumnezeu a acceptat ca închinare în Vechiul Testament, atunci nu putem ocoli Leviticul 1-7, unde ni se prezintă diferitele jertfe (arderea-de-tot, jertfa de mâncare, jertfa de pace, jertfa pentru păcat, jertfa pentru vină). În mod deosebit despre jertfa de ardere-de-tot ni se spune de mai multe ori în Leviticul 1 că Dumnezeu a primit cu plăcere aceste jertfe și că ele erau o mireasmă plăcută pentru El. Acestea erau jertfe „plăcute lui Dumnezeu” în Vechiul Testament.

Acum, creștinul atent trebuie să se întrebe: Ce fel de închinare, ce fel de jertfă este astăzi o „mireasmă plăcută” pentru Dumnezeu? Apostolul Petru face acum o legătură clară cu această slujbă preoțească și slujbă de jertfă din Vechiul Testament și ne îndreaptă atenția spre faptul că noi toți suntem acum o preoție sfântă „ca să aducem *jertfe spirituale bine primite lui Dumnezeu* prin Isus Hristos” (1. Petru 2.5). Și scriitorul epistolei către Evrei ne îndreaptă atenția, de asemenea, spre acest serviciu al jertfelor și îl transpune la biserica Noului Testament, spunând: „Prin El deci să-l aducem neîncetat *jertfă de laudă* lui Dumnezeu, adică rodul buzelor care mărturisesc Numele Lui” (Evrei 13.15). Așadar, noi nu mai oferim jertfe în adevăratul sens al cuvântului, ci aducem singura jertfă adevărată, Domnul Isus - este o jertfă *spirituală* pe care o oferim astăzi, este o amintire, un memorial al jertfei Sale unice adusă o

dată pentru totdeauna. Dacă ne întrebăm ce Îl bucură pe Dumnezeu, unde, vorbind simbolic, se ridică o „mireasmă plăcută”, atunci aceasta este viața și jertfa Domnului Isus. Peste acest Fiu cerurile s-au deschis de mai multe ori. Este pe deplin clar ce și, mai ales, cine este adevăratul subiect al închinării în Noul Testament.

În Noul Testament, totul este spiritual: suntem născuți din Duhul (Ioan 3.5), suntem o locuință a lui Dumnezeu în Duhul (Efeseni 2.22), aducem jertfe spirituale (1. Petru 2.5) și ne închinăm „în duh și adevăr” (Ioan 4.24). Noi aducem înaintea lui Dumnezeu slava Fiului prin jertfa Sa. Aceasta este închinarea nou-testamentară în esența sa cea mai profundă; așa este adorat Tatăl în duh și adevăr. Noi exprimăm aceste jertfe mai ales în comun în contextul Cinei Domnului, prin care vestim moartea Domnului - jertfa Sa pentru Dumnezeu și pentru oameni (compară cu 1. Corinteni 11.26). Căci în 1. Corinteni 10 se menționează că noi sărbătorim Cina Domnului la *Masa Domnului*. În 1. Corinteni 10, Masa Domnului stă în legătură cu altarul din Vechiul Testament, iar în Maleahi 1, altarul de jertfă este numit de mai multe ori Masa Domnului (compară cu Maleahi 1.7,12). Despre toate acestea, însă, se aude foarte puțin în Church Hillsong.

Deci, accentul închinării nou-testamentare nu se mai concentrează pe ceea ce este vizibil, ci pe ceea ce este nevăzut. Totuși, în serviciile divine Hillsong, accentul se pune foarte mult pe manifestarea exterioară; este practic o întoarcere la închinarea iudaică, unde totul era de asemenea îndreptat spre omul natural în starea sa păcătoasă. Se simte, poate inconștient, exact ceea ce apostolul Pavel le scrie credincioșilor din Corint: „Dar omul natural [firesc] nu primește lucrurile Duhul lui Dumnezeu, *deoarece sunt nebunie pentru el; și nu le poate cunoaște*, pentru că ele se judecă spiritual” (1. Corinteni 2.14). De aceea „omului firesc” i se oferă ceva pe care îl poate cunoaște și pe care nu l-ar numi nebunie. Este perfect normal, conform învățăturilor Sfintei Scripturi, ca atunci când un necredincios participă la un serviciu divin, el trebuie să numească, din punct de vedere omenesc, ceea ce aude ca fiind o nebunie. Dacă Dumnezeu nu-i deschide inima, el nu poate cunoaște „ceea ce este de la Duhul lui Dumnezeu” - nu trebuie să ne îngrijorăm de acest lucru, ci mai degrabă ar trebui să ne rugăm în sinea noastră ca Dumnezeu să deschidă ușa inimii vizitatorului necredincios pentru ca el să cunoască „că Dumnezeu este cu adevărat în mijlocul vostru” (1. Corinteni 14.25).

Ar trebui necredincioșii să se închine lui Dumnezeu?

Dar ce se întâmplă într-un „serviciu divin” Hillsong? Partea Worship/de închinare este folosită tocmai pentru a-i câștiga pe oameni care nu sunt familiarizați cu biserica, și nu în cele din urmă mulți oameni au declarat de pe internet, că au fost atrași în special de muzică. Desigur, acest gen de muzică atrage oamenii din afara bisericii, pentru că în întregime este o muzică lumească, iar când este interpretată atât de profesionist cum se întâmplă uneori în Hillsong Church, nu este de mirare. Întrebarea este, dacă astfel de oameni au ajuns cu adevărat la adevărata credință sau dacă ei fac parte din cei mulți care într-un moment emoțional au luat o decizie aparentă pentru Isus și despre care Domnul va spune la sfârșit: „Mulți Îmi vor zice în ziua aceea: «Doamne, Doamne! nu în Numele Tău am profetit [am cântat cântece Worship minunate în Numele Tău], și nu în Numele Tău am scos demoni și nu în Numele Tău am făcut multe lucrări de putere [minuni]?» Și atunci le voi spune deschis: «Niciodată nu v-am cunoscut; plecați de la Mine, lucrători ai fărădelegii!»” (Matei 7.22,23). Încercarea de a ajunge

la necreștini cu muzică Worship nesocotește limbajul clar al Sfintei Scripturi, care spune de mai multe ori în Proverbe: „Jertfa [închinarea/Worship] celor răi este o urâciune pentru Domnul” (Proverbele 15.8; 21.27; compară cu Evrei 11.6). Nu, închinarea este pentru oamenii credincioși, și chiar și aceștia ar trebui să intre în Locul Preasfânt numai după ce s-au examinat pe ei înșiși, când își urmează drumul în judecata de sine. Niciodată un credincios nu ar trebui să se apropie de Dumnezeu cu Worship/închinare, atunci când păcatele nejudicate pe care le cunoaște îi stau în cale. El trebuie să-și lase jertfa (Worship/închinarea) înaintea altarului și să îndepărteze mai întâi obstacolele (compară cu Matei 5.23,24).

Stil de viață creștin?

Există câteva date despre Hillsong Church care pot fi utile pentru o clasificare corectă. În timp ce Hillsong Church este mai puțin preocupată de aspectele doctrinare ale Bibliei, cel puțin în ceea ce privește prezentarea exterioară, există cu siguranță aspecte utile în predici care pot fi utile pentru o viață de creștin (și chiar și pentru un necreștin). Cititorul exersat al Bibliei va observa totuși imediat una sau alta absurditate; alții pot fi induși în eroare prin preluarea unor idei nesănătoase.

Necreștinului i se prezintă într-adevăr un stil de viață creștin ca fiind demn de a fi urmărit, dar nu și modul în care el va găsi și puterea de a duce un astfel de stil de viață, și anume doar printr-o convertire temeinică, prin care a ajuns să termine cu sine însuși și cu toate luptele proprii și a recunoscut că din omul firesc nu iese nimic care să îl slăvească în vreun fel pe Dumnezeu. Cineva nu este creștin dacă trăiește un stil de viață creștin, ci atunci când s-a întors la Hristos prin credință, pocăință și convertire. Este un mare pericol să prezentăm unui necreștin un stil de viață pe care să îl imite fără a avea o viață nouă, adevărată. Probabil că Wilhelm Busch a fost cel care a spus odată următoarele: Ceea ce nu este negru este negricios, și ceea ce nu este alb este albicios, iar ceea ce nu este creștin este creștinesc. – Ne facem vinovați dacă îi inducem pe oameni în eroare, făcându-i să creadă că sunt creștini născuți din nou, dar nu sunt.

Apostolul Pavel a scris copilului său spiritual, Timotei:

2. Timotei 4.3-5: Va fi un timp când *nu vor suporta învățătura sănătoasă*, ci, dorind să-și desfăteze urechile, își vor strânge o mulțime de învățători *după poftele lor*; și își vor întoarce urechea de la adevăr și se vor abate spre basme. Dar tu, fii treaz în toate, *suferă răul*, fă lucrare de evanghelist, împlinește-ți deplin slujba.

În 2. Timotei 3.1, apostolul vorbește despre „zilele de pe urmă”. Oricare ar fi aceste zile din urmă, noi trăim deja la aproape 2000 de ani după acest mesaj și, prin urmare, avem cu siguranță dreptul de a aplica aceste versete și în timpul nostru. Nu vrem să exagerăm cu aceste versete, dar ni se pare că unele elemente sunt foarte clar aplicabile. Și chiar ne întrebăm la ce ar trebui să se aplice aceste versete, dacă nu la mișcări de acest gen.

A nu suporta învățătura sănătoasă

Citim aici despre doctrina sănătoasă care nu mai poate fi suportată. Am văzut mai sus

caracterul unilateral al prezentării conținutului creștin - se are impresia că anumite aspecte ale învățaturii biblice pur și simplu nu pot fi suportate; fie se tace în această privință, fie se acționează în mod deliberat împotriva învățaturii Noului Testament (vezi modul de a acționa în legătură cu bărbatul și femeia în biserică sau faptul de a nu numi pe nume pocăința, convertirea, păcatul, ascultarea, iadul).

După poftele lor

Apoi se spune: „după *poftele lor*”. În alte locuri, cuvântul „pofte” este tradus și prin „dorință, plăcere, dor”, ceea ce înseamnă că nu este vorba doar de poftă reprobabilă din punct de vedere moral (compară cu 1. Tesaloniceni 2.17; Filipeni 1.23; Luca 22.15). Așadar, este vorba despre învățături care îl satisfac pe om în adâncul ființei sale cele mai profunde, este vorba despre satisfacerea propriilor sale dorințe, iar acestea se află adesea în prim-planul predicilor sau, de asemenea, în interpretarea muzicii Worship a Hillsong Church. Nu este vorba doar de poftă rea, ci și de dorințele naturale ale ființei umane, care însă sunt în contrast cu omul nou în Hristos. Acest om nou are cu totul alte dorințe, obiective și nevoi. Omul nou, așa cum am văzut deja mai sus, este un om ceresc, spiritual sau duhovnicesc. El este „născut din Duhul”, împreună cu toți creștinii născuți din nou este „o locuință a lui Dumnezeu în Duhul”, este preot din punct de vedere spiritual și, prin urmare, se închină „în duh și adevăr”, aducând „jertfe spirituale”. Toate acestea sunt confirmate de 1. Corinteni 15.46-48:

1. Corinteni 15.46-48: Dar întâi nu este cel spiritual, ci cel natural; apoi cel spiritual; cel dintâi om este din pământ, făcut din țărână; al doilea om, din cer. Asemenea celui din țărână, așa sunt și cei din țărână; și asemenea Celui ceresc, așa sunt și cei cerești.

Desfătarea (gâdilarea) urechilor

Deseori în predici este vorba despre a trăi bine acum; este vorba de a savura viața, de a avea distracție aici; este vorba despre propria dorință, despre doruri, despre ceea ce am chef să fac. Și dacă particip la un serviciu divin, atunci trebuie să-mi placă predica și muzica, trebuie să-mi *gâdile urechile*, trebuie să sune bine și să mă facă să mă simt bine și, vă rog, să nu mă suprasolicite. Timpul Worship poate fi cu plăcere mai lung, dar predica nu ar trebui să dureze mai mult de 25-35 de minute - dacă aceste lucruri sunt respectate, oamenii vor veni în număr mare la aceste festivități. Lui Timotei i se cere să *sufere necazuri*. Pavel îl pregătește pentru faptul că a fi creștin poate însemna și a fi singur, așa cum Timotei a putut experimenta în exemplul lui Pavel (compară cu 2. Timotei 1.15). Acest lucru îl veți auzi foarte rar într-o Hillsong Church.

Să-L mărturisești pe Isus ca Domn

Un lucru trebuie recunoscut Hillsong Church: ea are un interes mare în a-L face cunoscut pe Isus în această lume și în a face lucrarea unui evanghelist. Ar trebui să fim cu toții provocați de acest devotament. Însă să fim sârguincioși în a împărtăși Evanghelia în toată plinătatea, puterea, seriozitatea și frumusețea ei. Noi nu vrem să ne rușinăm să-L mărturisim pe Domnul Isus și ca *Domn* chiar și în fața necreștinilor. Acest lucru lipsește cu desăvârșire în toate

serviciile divine Hillsong. Domnul este numit doar prin numele Său uman „Isus”, aproape niciodată nu este mărturisit ca „Domn”. Trebuie să ne fie permisă întrebarea, dacă este vorba de Isus biblic sau de Evanghelia biblică care este proclamată aici. Căci Sfânta Scriptură este foarte clară în această privință: toți apostolii au vorbit cu precădere despre Domnul Isus Hristos. Evangheliile ni-L prezintă pe Fiul lui Dumnezeu smerit, motiv pentru care este numit aici de obicei „Isus”. Epistolele, pe de altă parte, vorbesc despre „Isus” glorificat, motiv pentru care El după cruce, înviere și gloriificarea Sa la dreapta lui Dumnezeu este numit de obicei „Domnul”. Numai în pasajele biblice în care este subliniată umanitatea Sa apare „Isus” fără a fi adăugat Hristos sau Domn (compară cu Faptele apostolilor 1.11; 7.55; Evrei 2.9 etc.). Romani 10.8,9 spune ce trebuie să propovăduim noi: „Acesta este cuvântul credinței, pe care-l predicăm: că, dacă vei mărturisi cu gura ta pe Isus ca Domn și vei crede în inima ta că Dumnezeu L-a înviat dintre morți, vei fi mântuit.” Faptele apostolilor 16.31 este de asemenea destul de clar aici: „Și ei au spus: «Crede în Domnul Isus și vei fi mântuit, tu și casa ta»”. Dar dacă Hristos nu este predicat deloc ca Domn, cum putem presupune că aceste convertiri sunt autentice?

Gânduri finale

Vrem să ne bucurăm că se propovăduiește Numele lui Isus, și împreună cu Pavel vrem să spunem și noi: „Atunci ce este? Oricum, în orice fel, fie de ochii lumii, fie în adevăr, Hristos este vestit; și în aceasta mă bucur, da, și mă voi bucura” (Filipeni 1.18). Cu toate acestea, rămâne un gust amar și o mare îngrijorare că mulți oameni sunt amăgiți de această mișcare cu un fals sentiment de siguranță. Învățătura scripturală privind separarea de rău, distanțarea de răul moral (1. Corinteni 5.13) și de răul doctrinar (2Ioan 11; 2. Timotei 2.19,21), este absentă aici. Ca urmare, are loc părtășia cu răul și „se ia parte la faptele rele” (2Ioan 11), chiar dacă însuși nu le practici. Se pot propovădui valorile creștine, dar în rest fiecare poate trăi cum vrea și nu trebuie să se aștepte la măsuri educative din partea conducerii bisericii.

Dar Sfânta Scriptură ne arată clar că trebuie să „ne îndepărtăm de nedreptate” și să ne curățim de „vasele de dezonoare” (2Tim 2.19,21) și că răul trebuie scos din biserică (1. Corinteni 5.13). Există nenumărate pasaje din Biblie care ne arată clar că nu este tot una cu cine avem părtășie (compară cu Romani 16.17; 1. Corinteni 10.14-22; 1. Corinteni 15.33; 2. Corinteni 6.14-18; 1. Tesaloniceni 5.22; 1. Timotei 5.22; 2. Timotei 2.19,21; 3.5; 2Ioan 10,11; Apocalipsa 18.4). Toate acestea nu contează la Hillsong Church.

Angajamentul și entuziasmul din Hillsong Church sunt exemplare în multe domenii, iar unele cercuri creștine pot învăța câte ceva de aici și trebuie să ardă din nou pentru cauza Domnului. Auzim mereu că oamenii au devenit conștienți de credința creștină prin intermediul acestor „servicii divine”, iar acest lucru ne bucură foarte mult. Dar acest lucru nu justifică în nici un fel aceste „servicii divine”, iar dezvoltarea spre un creștin adult nu este, din păcate, posibilă în această „Church”.

Tradus de la: [Buchvorstellung: Anbetung im 21. Jahrhundert](#)

Traducere: Ion Simionescu

Adnotare

- [1] Vezi <<https://hillsong.com/#locations>> [Acces: 09.01.2021]
- [2] Vezi <<http://www.relinfo.ch/lexikon/christentum/pfingstbewegung/neucharismatische-und-andere-neue-gemeinden/hillsong-church>> [Acces: 09.01.2021]
- [3] Vezi <<http://www.relinfo.ch/lexikon/christentum/pfingstbewegung/neucharismatische-und-andere-neue-gemeinden/hillsong-church>> [Acces: 09.01.2021]
- [4] Vezi <<https://brianchouston.com/2015/09/09/30-rules-for-the-hillsong-australia-preaching-teaching-team>> [Acces: 09.01.2021]
- [5] Vezi <<https://charismatismus.wordpress.com/2019/03/04/charismatische-hillsong-kirche-zwischen-disco-spektakeln-und-sexskandal>> [Acces: 09.01.2021]
- [6] Din prelegerea „Ist Musik neutral?” pe CD *Faszination Musik – Fünf Grundlagen vermittelnde Vorträge* de Roger Liebi (Edition Nehemia).
- [7] Vezi <<https://hillsong.com/de/germany/was-wir-glauben>> [Acces: 09.01.2021]
- [8] Vezi <https://www.jesus.ch/magazin/international/australien/111622_manchmal_kann_das_collegeleben_sehr_hart_sein.html> [Acces: 09.01.2021]
- [9] Vezi <<http://www.relinfo.ch/lexikon/christentum/pfingstbewegung/neucharismatische-und-andere-neue-gemeinden/hillsong-church>> [Acces: 09.01.2021]
- [10] Vezi <<https://www.youtube.com/watch?v=kJgN39yJjRM>> [Acces: 09.01.2021]
- [11] Vezi <<https://noizz.de/lifestyle/hillsong-church-wir-waren-in-der-hipster-kirche-von-justin-bieber/2sc7sdq>> [Acces: 09.01.2021]
- [12] Dicționarul grecesc al lui Kautz oferă aici următoarea gamă de sensuri: rațiune, bun simț, prudență; stăpânire de sine, disciplină, disciplinare; a aduce la rațiune sau discernământ; a face treaz.
- [13] Vezi <<https://www.youtube.com/watch?v=xcHyUr9Vi-M>> [Acces: 09.01.2021]
- [14] Roger Liebi, în prelegerea sa „Ist Musik wirklich neutral?” [„Este muzica cu adevărat neutră?”], spune următoarele. Bătăile de tobe motorice-ritmice duc la faptul că starea de veghe a creierului devine limitată și închisă. Din aceasta rezultă transa/delirul. Se ajunge la o percepție redusă a timpului și a spațiului, controlul corpului devine redus, procesele de gândire devin slăbite (gândirea critică devine dezactivată). Apar sentimente de fericire.
- [15] Vezi Johannes Blöcher-Weil, „Hillsong-Musiker Marty Sampson verliert seinen Glauben” (13.8.2019) pe <<https://www.pro-medienmagazin.de>> [Acces: 22.02.2020].
- [16] Vezi <<https://www.youtube.com/watch?v=kJgN39yJjRM>> [Acces: 09.01.2021]
- [17] Un raport al Bisericii Hillsong spune: „Predica din ziua de azi vine de la Joanna Haverkamp, în timp ce ‚bestlooking preacher in the world’ [„cea mai frumoasă predicatoră din lume”], cheamă pe soțul ei pe scenă.” Sursa: <https://rp-online.de/nrw/staedte/duesseldorf/hillsong-church-in-duesseldorf-zu-besuch-im-gottesdienst-der-freikirche_aid-17819321> [Accesat: 09/01/2021]